

"Mưa ơi cứ mưa đi..."

- "Mưa ơi cứ mưa đi..."
 - *Tác giả:* Viên Minh
-

"Mưa ơi cứ mưa đi..."

Trong Thiền có câu nói rằng: *"Thức đắc bốn tâm bốn tánh chính thị tông môn đại bệnh"* nghĩa là cho rằng mình đã ngộ được Phật Tánh, Tâm Không, Thực Tánh Chân Đế, v.v... thì đó chính là đại bệnh trong Thiền. Đó có thể chỉ là tướng tri và thức tri quá mạnh mà lưu xuất ra thôi.

Một vị Alahan giác ngộ khi thấy cái cốc mình đang trú bị đột đã thốt lên một câu nói thật bình thường: *"Mưa ơi cứ mưa đi"*, bởi vì giác ngộ thì thấy *"núi vẫn là núi, sông vẫn là sông"* chẳng có gì khác thường cả. Nếu có thì chỉ là bậc giác ngộ không còn vấn đề gì để đặt ra nữa thôi.

Tất cả mọi công án đều chỉ bày cái bình thường hiển nhiên như nó đang là nhưng vì người ta tưởng chứa đựng trong đó cái gì phi thường lắm nên chẳng thể thấy ra. Có người hỏi chân lý cùng tột là gì, một thiền sư chỉ ngay ba cân mè đang trước mặt. Nghĩ nát óc cũng không tìm ra thiền ý nào, vì đơn giản nó chỉ là ba cân mè thôi mà, nào có ý gì đâu!

Không mê là thiền, không làm là ngộ, chứ chẳng có thiền có ngộ gì cả, nếu có thiền gì khác thường là do cái "ta" ảo tưởng lừa, nếu có cái ngộ gì đặc biệt thì chỉ là hoa đốm giữa hư không. Đơn giản bởi vì đâu cũng là Chân Lý, chỉ vì không thấy nên cứ mãi kiếm tìm...

Chỉ là mưa vẫn cứ rơi

Chỉ là lá rụng rơi trước hiên

Chỉ là chẳng ngộ chẳng thiền

Chỉ là tâm chẳng đảo điên kiếm tìm...
